

(на 0,2%), населення (на 1,5%). За 2016 рік споживачам відпущено електричної енергії від енергопостачальних компаній на 29 540,4 млн. грн. (або на 24,7%) більше порівняно з відповідним періодом 2015 року. При цьому оплачено на 29 225,1 млн. грн. (або на 25,4%) більше порівняно з відповідним періодом минулого року. Рівень оплати електричної енергії становив 96,7%, що на 0,5% більше аналогічного показника 2015 року.

Дебіторська заборгованість підприємств електроенергетики за відпущену споживачам електричну енергію протягом 12 місяців 2016 року збільшилась на 7059 млн. грн., або на 29,8%, і становила на кінець періоду 30751 млн. грн. Основними боржниками з оплати за спожиту електричну енергію є підприємства вугільної промисловості. Кредиторська заборгованість енергопідприємств галузі з початку 2016 року зменшилась на 5184 млн. грн., або на 25,1% і станом на 30.12.2016 становила 15437 млн. грн. [2].

Отже, суттєвий вплив проблеми неплатежів на економіку виявляється насамперед у викривлених внаслідок неплатежів цінах. Неплатежі фактично спотворюють ціну електроенергії і штучно пом'якшують бюджетні обмеження для кінцевих споживачів. Такий стан речей призводить як до надмірного споживання, так і до неефективного використання електроенергії. Крім того, неплатежі за електроенергію підтримують функціонування неефективних підприємств. Внаслідок зниження надійності енергопостачання виникають проблеми в поточній діяльності підприємств та домогосподарств, хоча міру впливу цього чинника важко виміряти.

Список використаних джерел

1. Діючий ринок електричної енергії в Україні. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://iknet.com.ua/uk/articles/useful-to-know/active-electricity-market-Ukraine/>
2. Інформаційна довідка про основні показники розвитку галузей паливно-енергетичного комплексу України (за фактичними даними). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/control/publish/article?art_id=245169989
3. Мельник Н.Г. Транспарентність обліку як складова сприятливості ведення бізнесу в Україні / Н.Г. Мельник // Бухгалтерський облік і аудит. – 2015. – № 4. – С. 10-17.
4. Носов В. Неплатежі в електроенергетиці як виклик урядовій політиці / Віталій Носов // Перспективні дослідження. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://old.icps.com.ua/files/articles/32/33/ps_ukr_199905_05.pdf

Логінова І.О.

магістр

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

КОНТРОЛЬ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ДОШКІЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ

Удосконалення методології та організації обліку і контролю активів має принципове значення для посилення соціально-економічної віддачі коштів, які виділяють на установу та їх мобілізації, а також для поліпшення якісних показників фінансово-господарської діяльності установ, які фінансуються з місцевого бюджету. Бюджетний кодекс є законодавчим актом України, який встановлює засади для створення гармонійної системи державного контролю в бюджетній сфері. У Кодексі визначено, що на всіх стадіях бюджетного процесу здійснюється фінансовий контроль і аудит та оцінка ефективності використання бюджетних коштів. Важливість цього для організації контролю є подвійною: по-перше, встановлюється, що контроль за дотриманням бюджетного законодавства повинен

здійснюватись безперервно протягом бюджетного циклу; по-друге, наголошується, що невід'ємною частиною бюджетного процесу є не лише контроль за дотриманням бюджетного законодавства, а й контроль та оцінка ефективності використання бюджетних коштів. Фінансовий контроль повинен забезпечувати:

- постійну оцінку достатності та відповідності діяльності дошкільної установи вимогам внутрішнього фінансового контролю;
- оцінку діяльності на відповідність результатів встановленим завданням та планам;
- інформування керівника дошкільної установи про результати кожної перевірки, проведеної підрозділом внутрішнього фінансового контролю;
- розпорядники бюджетних коштів несуть відповідальність за організацію і стан внутрішнього фінансового контролю та аудиту як у своїх закладах, так і в підвідомчих бюджетних установах.

Таким чином, головний розпорядник коштів є ключовим агентом здійснення внутрішнього контролю і наділений в цій сфері відповідними обов'язками та повноваженнями. Розпорядник бюджетних коштів:

- розробляє план своєї діяльності відповідно до завдань та функцій, визначених нормативно-правовими актами та виходячи з необхідності досягнення конкретних результатів за рахунок бюджетних коштів;
- забезпечує управління бюджетними асигнуваннями;
- затверджує кошториси розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня;
- здійснює внутрішній контроль за повнотою надходжень і витрачанням коштів розпорядниками нижчих рівнів;
- одержує звіти про використання коштів від розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня.

Комп'ютеризація ведення обліку дозволяє спростити обліковий процес, підвищити оперативність отримання облікових даних в різних аналітичних розрізах, а отже використовувати облікову інформацію з метою налагодження суворого контролю за витрачанням бюджетних ресурсів з метою їх цільового та економного використання [4].

Методом внутрішнього контролю в дошкільних установах виступає інвентаризація, адже саме таким способом можна отримати інформацію про фактичний стан результатів роботи структурних підрозділів установи, тобто про стан тих активів, які куплені за рахунок державних коштів. Встановлюється фактична її наявність, а також чи використовується вони згідно цільового призначення. В систему внутрішнього контролю окрім прийому фактичного контролю – інвентаризації, входить також і документальний контроль. Він полягає у тому, що згідно встановлених термінів до бухгалтерії для перевірки повинні надходити від матеріально відповідальних осіб як первинні документи, так і їх звіти про надходження і використання запасів, продуктів харчування. Працівникам бухгалтерії потрібно посилити внутрішній контроль за використанням активів шляхом проведення раптових перевірок первинних документів та реєстрів аналітичного обліку, які заповнюють матеріально відповідальні особи.

Проблема вдосконалення теорії та практики обліку набирає актуального значення. Їх не можна вирішувати ізольовано від сучасної організації і управління дошкільними установами, тоді облік не виконує своєї головної ролі діючого засобу контролю, а перетворюється на придатак бюрократичного апарату. Незважаючи на значні успіхи в організації обліку та контролю в дошкільних установах за останні роки, є ряд теоретичних, методологічних і організаційних проблем, що вимагають вирішення. Вони в основному пов'язані з умовами ринкової економіки. Введення нових форм господарювання сприяє збільшенню частки власних коштів (коштів спеціального фонду). Зростає роль бухгалтерського обліку та

контролю як важливого засобу отримання повної і достовірної інформації про майно установи, своєчасного доведення цих даних до внутрішніх та зовнішніх користувачів. Отже, проблеми обліку і контролю за бюджетними ресурсами і державними видатками залишаються досить складними і вимагають прискорення їх вирішення [1].

Модернізація бухгалтерського обліку в державному секторі, зокрема щодо обліку запасів дошкільних установ, сприяє наближенню вітчизняної облікової практики до міжнародних стандартів, а отже дозволяє створити адекватне інформаційне забезпечення управління ними. Для забезпечення чіткості та єдності підходів у бухгалтерському обліку суб'єктів бюджетної сфери, НП(С)БОДС 123 потребують деталізації в частині документального оформлення та відображення в системі рахунків бухгалтерського обліку надходження, використання та вибуття запасів. З метою покращення методики обліку та контролю вважаємо за необхідне здійснювати повну автоматизацію обліку руху запасів та проведеними розрахунків за ними, а з метою підвищення рівня професійності відповідальних облікових працівників необхідно забезпечити їх відповідне навчання [5]. Реалізація цих завдань дасть змогу продовжити реформування та перехід до єдиної методично-правової бази обліку та контролю в державному секторі.

Список використаної літератури

1. Бенько І.Д. Організації обліку та контролю фінансових ресурсів бюджетних установ / І.Д.Бенько // Всеукраїнський науково-виробничий журнал „Інноваційна економіка” – Вип. 9. – Тернопіль: Тернопільський інститут АПВ НААН. – 2012. – С.272-277.
2. Бенько І.Д. Організація обліку фінансово забезпечення закладів освіти / І.Д.Бенько, С.В. Сисюк // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип.11. Ч.4. – Херсон: ХДУ. – 2015. – С.147-150.
3. Бенько І.Д. Методика обліку освітніх послуг у вищих навчальних закладах / І.Д.Бенько // Матеріали III міжнародної науково-практичної конференції. Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні. 10-11 жовтня 2014 р. – Тернопіль: ТАЙП, 2014. – С.140-142.
4. Бенько І.Д. Проблемні аспекти організації обліку в установах освіти / І.Д.Бенько // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип. 24. – Херсон: ХДУ. – 2017. – С.114-117.
5. Бенько І.Д. Особливості діяльності установ державного сектору економіки та їх вплив на організацію обліку / І.Д.Бенько // Облік, оподаткування і контроль : теорія та методологія [Електронний ресурс] : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. інтернет-конф.[м. Тернопіль, 30 черв. 2017 р.] / редкол. : Bartosiewicz Sławomir, Henning Dräger, Korzeb Zbigniew [та ін.]. – Тернопіль : ТНЕУ, 2017. – С.93-96.
6. Ловінська Л. Г. Застосування методу нарахування в контексті реформування бухгалтерського обліку державного сектору / Л. Г. Ловінська, Є. В. Калюга // Фінанси України. – 2012. – № 10. – С. 84-96.